

De mange Barnemord.

Svar til Uffe Birkedal.*

Ja det er sandt, *Birkedal*, det er hjerteskræende at læse om alle de Barnemord, nu for nylig om den arme Pige, der gemte Barnet — efter at have kvalt det under Dynen — i sin Komodeskuffe, indtil Stanken foranledigede, at det blev opdaget. Men tro dog ikke, vi skammer os ved vor Medfølelse, og at det er derfor, vi tier. Nej det er en stor Fejltagelse. Dersom nogen anser det for en »Fornærmelse«, naar der siges, at Kvinderne har et ømmere Sind og mere Hjærte end Mændene, saa hører jeg ikke til dem. Det er jo netop »Skatten som vi har i Gem«, og var der ikke Forskel paa Mænd og Kvinder, saa havde de ingen Brug for os i det offentlige Liv. for saa har man jo Mænd nok. Nej, det er ikke derfor, vi tier, men vi tier heller ikke; jeg ser i »Dansk Kvinde-samfund's Protokol, at vi har forhandlet om den Sag — og givet Andragender om Sager vedrørende den til Myndighederne, men vore Ord — »vil ikke meget sige«, og derfor er det, vi arbejder alt, hvad vi kan, paa, at vore Ord kunne faa mere Magt, for her maa Staten træde til. — Hvorfor bliver Kvindernes Navn ruineret ved Umoralitet og Mandens ikke? Han gaar omkring som en agtet og æret Mand, mens hun sidder i Tugthuset og lider sin Straf og hans Barn ligger i Møddingen eller Mergelgraven eller sulter ihjel hos en samvittighedsløs Plejemoder. — Det kommer af, at hans Navn skal skjules hvad hendes ikke kan.

Hvorfor ikke lade Barnet faa Faderens Navn — suavel som hans Børn født i Ægte-

skabet — og Arveret ligesom de. — Barnet har dog ingen Skyld, hvorfor skal det lide for Forældenes Fejl. — Her er det, Lovene maa forandres, og sker det ikke før, saa sker det, naar Kvinderne faar Stemmeret. — Og den lovbeskyttede Prostitution maa afskaffes — den bringer Smitten ud over det ganske Land: »det gør ikke noget, det er lovligt! Bliver det ikke afskaffet før — saa sker det, naar Kvinderne faar Stemmeret. — Men forinden maa vi gøre, hvad vi kan, og De skal have hjertelig Tak, Uffe Birkedal, at de trækker den Sag frem atter og atter. Men hvad skal der gøres? Ikke en Skuffe som tidligere, hvori Barnet kan puttes og det hele skjules, — men Hjem for de ulykkelige, ugifte Mødre, hvor de kan føde deres Børn i Ro, og faa det opdraget, til det kan klare sig selv. — Vi har allerede nogle Hjem af den Slags — men der maa flere til. Penge skal der til, siges der, ja, det er sandt men det vilde være sparsommeligere for Staten, om den der traadte hjælpende til og derved afværgede, at Barnet kom paa Afveje og endte i Fattiggaarde eller Tugthuse, som koster Staten mange flere Penge. Jeg havde Lyst til — som min Søsterdatter i Norge — at rejse Landet over — og tale om den Sag — naar jeg bare kunde, men kan man ikke gøre meget, saa kan man gøre lidt; og det vilde jeg gerne lægge alle mine gode Venner blandt Kvinderne paa Hjertet: Lad os gøre ved den Sag hvad vi kan, med Raad og Daad ogsaa ved at faa vore Pigers Fortrolighed — det vil hjælpe meget; og se at faa Mændene ogsaa til at tage sig af den — som nu Uffe Birkedal har gjort.

Tak igen derfor.

Lyngby, 1. Juni.

Jutta Bojsen Møller.

Er Kvindens Underordning under Manden kristelig berettiget?

Jeg er blevet opfordret til at skrive Lidt herom i Deres ærede Blad — men jeg kan ikke sige, at jeg, har megen Lyst dertil. Thi den største Elendighed i Spørgsmaalet om Kvindens Ligeberrettigelse med Manden er, at næsten alle Kvinder her staar uden Interesse for denne Sag, ja le deraf som en Taabelighed.

Naar man vilde spørge dem, om de da ikke er Mennesker, og om der ikke tilkommer dem fulde Menneskerettigheder, vilde de vel svare: jo! Men gaar man i det enkelte og spørger, om det da ikke hører til de fulde Menneskerettigheder: at en Kvinde faar fuld Løn for sit Arbejde, at en Kvindes Underskrift og Vidnesbyrd bliver taget for gyldigt, at man har Raadighed over sine Børn og sin Ejendom lige saa fuldt som Manden, at ikke blot det af Hustruen selv erhvervede, men hendes Arbejde i Hjemmet fra tidlig Morgen til silde Aften uden pekuniært Vederlag giver hende fuld Medejendomsret og fuld Medraadighed over, hvad der tjenes ved Mandens Arbejde, saa Manden ikke har Ret til at bruge den fælles Ejendom uden